

Finanční arbitr

Legerova 1581/69, 110 00 Praha 1 – Nové Město
tel. 257 042 094, e-mail: arbitr@finarbitr.cz
www.financniarbitr.cz

Evidenční číslo: FA/11836/2016
Spisová značka (uvádějte vždy v korespondenci): FA/KI/99/2016

N á l e z

Finanční arbitr příslušný k rozhodování sporů podle § 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále také „zákon o finančním arbitrovi“), rozhodl v řízení zahájeném dne 1. 2. 2016 podle § 8 zákona o finančním arbitrovi o návrhu ■, zastoupeného na základě plné moci ze dne 29. 9. 2015 JUDr. Vladimírem Krčmou, advokátem, se sídlem Střelecká 437, 500 02 Hradec Králové (dále jen „Navrhovatel“), proti společnosti Česká spořitelna, a.s., IČO 45244782, se sídlem Olbrachtova 1929/62, 140 00 Praha 4, zapsané v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, spisová značka B 1171 (dále jen „Instituce“), vedeném podle § 24 zákona o finančním arbitrovi podle tohoto zákona s použitím zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), o náhradu škody ve výši 410.400 Kč, takto:

Návrh se podle § 15 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi zamítá.

O d ů v o d n ě n í :

1. Předmět řízení před finančním arbitrem a zkoumání podmínek řízení

Navrhovatel se domáhá náhrady škody, kterou mu Instituce jako obchodník s cennými papíry způsobila v důsledku porušení povinností při správě majetkového účtu cenných papírů, když převedla cenné papíry z majetkového účtu Navrhovatele na majetkový účet třetí osoby bez jeho pokynu nebo souhlasu.

Finanční arbitr zjistil, že Navrhovatel s Institucí uzavřeli dne 24. 1. 2014 smlouvu o investičních službách č. ■, která upravuje rámcové podmínky, za kterých Navrhovatel jako zákazník může prostřednictvím Instituce, jako obchodníka s cennými papíry, investovat do cenných papírů a kterou se zřizuje majetkový účet (dále jen „Smlouva o investičních službách“) a která za svoji součást označuje Všeobecné obchodní podmínky České spořitelny, a.s. [pozn. finančního arbitra - ze dne 1. 1. 2014 (dále jen „Všeobecné obchodní podmínky“)] a Obchodní podmínky České spořitelny, a.s. pro poskytování investičních služeb [pozn. finančního arbitra - ze dne 20. 4. 2013 (dále jen „Obchodní podmínky“)].

Finanční arbitr nezjistil, že by Navrhovatel ve smluvním vztahu k Instituci nevystupoval jako spotřebitel ve smyslu § 419 zákona č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“).

Finanční arbitr současně zjistil, že Instituce je podle veřejného rejstříku obchodní společností, mezi jejíž předměty činností patří mimo jiné výkon činností uvedených v § 1 odst. 3 písm. h) zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a dále také hlavní investiční služby „provádění pokynů týkajících se investičních nástrojů na účet zákazníka“ podle § 4 odst. 2 písm. b) zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o podnikání na kapitálovém trhu“). Instituce tedy ve vztahu k Navrhovateli vystupuje v postavení obchodníka s cennými papíry podle § 5 odst. 1 zákona o podnikání na kapitálovém trhu, a je tak způsobilá být účastníkem řízení před finančním arbitrem, neboť jsou splněny podmínky stanovené § 1 odst. 1 písm. h) ve spojení s § 3 odst. 1 písm. h) zákona o finančním arbitrovi.

Finanční arbitr je příslušný k rozhodování sporu mezi Navrhovatelem a Institucí, neboť se jedná o spor mezi spotřebitelem a obchodníkem s cennými papíry při poskytování investičních služeb ve smyslu § 1 odst. 1 písm. h) zákona o finančním arbitrovi, když k rozhodování tohoto sporu je podle ustanovení § 7 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, dána pravomoc českého soudu.

4. Tvrzení Navrhovatele

Navrhovatel tvrdí, že Instituce bez jeho výslovného písemného pokynu a bez jeho vědomí převedla z jeho majetkového účtu č. ■■■, který pro něho vede (dále jen „Majetkový účet Navrhovatele“), na majetkový účet ■■■, jehož vlastníkem je ■■■ (dále jen „Majetkový účet Nabyvatele“ a „Nabyvatel“), celkem 2700 akcií O2 C. R., ISIN CZ0009093209 (dále jen „Akcie“), a to dne 13. 7. 2015 (dále jen „Sporný převod Akcií“).

Navrhovatel potvrzuje, že dne 28. 5. 2015 jako převodce uzavřel s Nabyvatelem smlouvu o úplatném převodu cenných papírů s dohodou o dalším postupu při využití povinného odkupu, jejímž předmětem byl převod Akcií (dále jen jako „Smlouva o převodu cenných papírů“).

Navrhovatel namítá, že Instituci pokyn ke Spornému převodu Akcií nedal.

Navrhovatel dále namítá, že nebyla splněna ani další podmínka převodu Akcií stanovená ve Smlouvě o převodu cenných papírů, protože úplata za převod Akcií neodpovídala Smlouvě o převodu cenných papírů, tedy že Nabyvatel nesprávně ohodnotil kupní cenu Akcií, kdy za každou Akcii měl podle Smlouvy o převodu cenných papírů zaplatit kupní cenu ve výši 190 Kč. Součinem kupní ceny jedné Akcie a počtu kusů ve výši 2 700 Kč měl stanovit celkovou úplatu za převod Akcií ve výši 513.000 Kč.

Navrhovatel namítá, že Instituce následně vyhotovila neúčinnou plnou moc na formuláři „Plná moc k jednání souvisejícímu s investičními službami“, kterou Navrhovatel zmocňuje Nabyvatele mimo jiné k nakládání s cennými papíry na majetkových účtech v evidencích Instituce, podávání pokynů Instituci k obstarání jejich koupě nebo prodeje a k provádění všech dalších jednání souvisejících s obstaráním jejich koupě nebo prodeje Institucí. Navrhovatel namítá, že tuto plnou moc nikdy nepodepsal, tedy neudělil a odmítá pravdivost jejího textu „[p]otvrzují, že zmocnitel podepsal tuto plnou moc přede mnou a že jeho totožnost byla ověřena podle průkazu totožnosti číslo: osobně znám“. Navrhovatel tvrdí, že na pobočce Instituce nemohl být nikomu znám, protože na této pobočce nikdy nebyl, a dále, že

Nabyvatele nikdy neviděl, ani s ním osobně nejednal. Navrhovatel tvrdí, že po zjištění, že Nabyvatel má neomezené právo nakládat s jeho majetkovým účtem, kontaktoval svého bankéře, který mu tuto informaci potvrdil, a poté tento účet zablokoval na dobu neurčitou.

Navrhovatel dále namítá, že Instituce porušila informační povinnost podle čl. 4 Smlouvy o investičních službách, podle které Instituce bude Navrhovatele informovat „o *Vašich investicích po každé transakci*“; protože Navrhovatele neinformovala o Sporném převodu Akcií. Navrhovatel zjistil, že ke Spornému převodu Akcií došlo náhodně a ze své vlastní iniciativy.

Navrhovatel jednání Instituce považuje za nesouladné s § 1841 a násl. občanského zákoníku, se zákonem č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, a také s výkladem směrnic Evropské unie k této problematice. Navrhovatel také namítá, že Instituce výše uvedeným jednáním porušila etický kodex České bankovní asociace, jejímž je členem a signatářem.

Navrhovatel dovozuje, že rozdílem mezi částkou celkové úplaty ve výši 513.000 Kč podle Smlouvy o převodu cenných papírů a plnění poskytnutého od Nabyvatele ve výši 102.600 Kč Navrhovateli vznikla škoda ve výši 410.400 Kč, kterou mu způsobila Instituce porušením informačních povinností a povinností při správě jeho majetkového účtu, protože provedla převod, který neodsouhlasil.

6. Tvrzení Instituce

Instituce potvrzuje, že s Navrhovatelem uzavřela Smlouvu o investičních službách.

Institucí odmítá tvrzení Navrhovatele, že svým jednáním porušila informační nebo jinou povinnost při poskytování investičních služeb.

Instituce namítá, že nejednala na základě nepodepsané plné moci, ale naopak jednala v souladu se zmocněním, které je inkorporováno do Smlouvy o převodu cenných papírů s tím, že tuto smlouvu Navrhovatel řádně podepsal, když jeho podpis je úředně ověřen.

Instituce namítá, že nepodepsaná plná moc je datována ke dni 29. 9. 2015, ale ke Spornému převodu Akcií došlo již dne 13. 7. 2015 a formulář plné moci, na který odkazuje Navrhovatel, byl v systému Instituce uložen z technických důvodů, a na tuto skutečnost byl Navrhovatel výslovně upozorněn zaměstnancem Instituce při jeho předání Navrhovateli.

Instituce odkazuje na čl. 4.2 Smlouvy o převodu cenných papírů, z něhož vyplývá oprávnění Nabyvatele jednat a provádět veškeré úkony nezbytné k zajištění převodu Akcií z Majetkového účtu Navrhovatele na Majetkový účet Nabyvatele, jakož i výslovné zmocnění Nabyvatele Navrhovatelem k podání pokynu k převodu Akcií, který Nabyvatel podal dne 13. 7. 2015.

Instituce namítá, že ze Smlouvy o převodu cenných papírů nevyplývá povinnost předem informovat Navrhovatele o převodu cenných papírů, stejně jako z ní nevyplývá podmíněčnost převodu cenných papírů jejich ohodnocením.

Instituce argumentuje, že způsob ohodnocení cenných papírů je stanoven v bodě 3.3 Smlouvy o převodu cenných papírů, a že vypořádání nebude zajištěno prostřednictvím třetích osob, ale přímo Nabyvatelem Akcií.

Instituce argumentuje, že Navrhovatel se nedostatečně seznámil s obsahem Smlouvy o převodu cenných papírů před jejím podpisem a v okamžiku prodeje Akcií podle jejich podmínek si uvědomil důsledky svého právního jednání s tím, že z důvodu nespokojenosti s kupní cenou stanovenou podle této smlouvy se snaží odvrátit důsledky svého jednání, tím že zamlčuje a nesprávně interpretuje ustanovení smlouvy a obviňuje Instituci z podvodného jednání s cílem přenést odpovědnost za své jednání na Instituci.

7. Jednání o smíru

Finanční arbitr v souladu s ustanovením § 1 odst. 3 zákona o finančním arbitrovi vyzval účastníky řízení ke smírnému vyřešení sporu. Navrhovatel finančnímu arbitrovi sdělil, že smírné řešení považuje za možné v případě, že Instituce vrátí Navrhovateli neoprávněně převedené prostředky a náhradu škody ve výši 410.400Kč.

Instituce finančnímu arbitrovi k návrhu sdělila, že se nepokusila o smírné řešení sporu, a že smírné řešení sporu považuje za nemožné, neboť se neztotožňuje s argumenty Navrhovatele.

8. Právní posouzení

Finanční arbitr podle ustanovení § 12 odst. 1 a 3 zákona o finančním arbitrovi rozhoduje podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, nestranně, spravedlivě a bez průtahů a pouze na základě skutečností zjištěných v souladu se zákonem o finančním arbitrovi a zvláštními právními předpisy. Finanční arbitr při svém rozhodování vychází ze skutkového stavu věci a volně hodnotí shromážděné důkazy.

Navrhovatel se domáhá po Instituci náhrady škody ve výši 410.400 Kč, kterou mu způsobila tím, že porušila povinnosti při správě Majetkového účtu Navrhovatele a porušila informační povinnosti podle Smlouvy o převodu cenných papírů tím, že ho neinformovala předem, a podle Smlouvy o investičních službách ani následně o Sporném převodu Akcií, a porušila i smluvní ujednání ze Smlouvy o převodu cenných papírů o stanovení kupní cenu Akcií.

Finanční arbitr vzal ze shodně předložených podkladů od obou stran sporu za prokázané, že dne 24. 1. 2014 uzavřeli Navrhovatel a Instituce Smlouvu o investičních službách, na základě které Instituce zřídila Majetkový účet Navrhovatele a že dne 28. 5. 2015 uzavřel Navrhovatel, jako akcionář a převodce, s Nabyvatelem jako nabyvatelem a navrhovatelem Smlouvu o převodu cenných papírů.

Finanční arbitr z podkladu označeného jako „Pokyn k převodu investičních nástrojů v evidenci Centrálního depozitáře cenných papírů, a. s. a/nebo v navazující evidenci České spořitelny, a.s.“, který předložil Navrhovatel, zjistil, že dne 13. 7. 2015 přijala Instituce pokyn č. 1176 k převodu Akcií, z Majetkového účtu Navrhovatele na Majetkový účet Nabyvatele a že tento pokyn podal Nabyvatel. Ze shodných tvrzení stran sporu tohoto řízení vzal potom finanční arbitr za prokázané, že na základě tohoto pokynu Instituce provedla Sporný převod Akcií z Majetkového účtu Navrhovatele na Majetkový účet Nabyvatele.

Smlouvou o převodu cenných papírů sjednaly strany sporu závazek Navrhovatele převést vlastnictví Akcií na Nabyvatele, a závazek Nabyvatele zaplatit Navrhovateli sjednanou kupní cenu podle Smlouvy o převodu cenných papírů. Předmět plnění strany definovaly v článku 2 Smlouvy o převodu cenných papírů takto: „*Předmětem úplatného převodu dle této smlouvy jsou Akcie (společnosti O2 Czech Republic a.s., IČO 60193336, se sídlem Za Brumlovkou 266/2, 140 22 Praha 4 – Michle, ISIN CZ00090933209 – pozn. finančního arbitra) Akcionáře v počtu kusů, který je uveden v záhlaví této smlouvy mezi identifikačními údaji obou*

smluvních stran, za slovy „počet kusů akcií O2 Czech Republic a.s.“ – v záhlaví Smlouvy o převodu cenných papírů strany uvedly počet převáděných akcií ve výši 2700 akcií.

Kupní cenu za každou akcii si Navrhovatel a Nabyvatel sjednali v článku 3.3 Smlouvy o převodu cenných papírů tak, že od částky 190 Kč (ve Smlouvě o převodu cenných papírů definována jako „Základní příjem na jednu akcii“) odečetli částku 152 Kč (ve Smlouvě o převodu cenných papírů označována jako „Předpokládaná částka z povinného odkupu“), což se rovná částce 38 Kč. Celkovou kupní cenu za všechny akcie, tj. Akcie, jejichž vlastnictví Navrhovatel převedl na Nabyvatele, tedy smluvní strany sjednaly ve výši 102.600 Kč.

Finanční arbitr považuje za zásadní posoudit oprávnění Instituce provést převod Akcií z Majetkového účtu Navrhovatele na majetkový účet Nabyvatele uskutečněný na základě pokynu Nabyvatele, neboť právě Sporný převod Akcií za celkovou kupní cenu 102.600 Kč je základem konstrukce škody Navrhovatelem.

8.1 Přípustnost smluvního zastoupení

Podle § 436 odst. 1 občanského zákoníku platí, že „*[k]do je oprávněn právně jednat jménem jiného, je jeho zástupcem; ze zastoupení vznikají práva a povinnosti přímo zastoupenému.*“. Podle § 441 občanského zákoníku upravujícího smluvní zastoupení platí, že „*[u]jednají-li si to strany, zastupuje jedna z nich druhou v ujednaném rozsahu jako zmocněnec. Zmocnitel uvede rozsah zástupčího oprávnění v plné moci.*“

8.1.1 Smlouva o investičních službách

Smlouva o investičních službách v článku 2.2 Všeobecných obchodních podmínek stanoví, že „*[p]ro jednání s námi můžete zmocnit jinou osobu, a to zvláštní písemnou plnou mocí, ve které výslovně uvedete, v jakých případech s námi může jednat Váš zmocněnec. Tím není omezeno naše právo akceptovat i Vámi udělenou obecnou (generální) plnou moc. Především z důvodu bezpečnosti a ochrany Vašich peněžních prostředků a služeb u nás vyžadujeme, aby Váš podpis na plné moci byl úředně ověřen. Váš podpis také můžeme ověřit v kterékoli naší pobočce. Doporučujeme Vám, abyste svého zmocněnce seznámili se všemi podmínkami, za jakých může jednat vůči nám jako Váš zmocněnec. Plnou moc můžete udělit na našem formuláři podpisového vzoru. Plná moc udělená jinak než na našem formuláři by se měla použít vždy jen jednorázově.*“

Podle článku 4.2 Obchodních podmínek „*[n]a našem formuláři můžete zmocnit jinou osobu, aby nám Vaším jménem zadávala pokyny k nákupu nebo prodeji, poskytovala informace k provedení pokynu, nebo aby za Vás jednala v souvislosti s nákupem nebo prodejem investičních nástrojů. Jiný způsob zmocnění nejsme povinni přijmout.*“

Smlouva o investičních službách, konkrétně článek 2.2 Všeobecných obchodních podmínek, tedy připouští jak generální plnou moc, tak plnou moc speciální a kategoricky určuje, vedle zákonného požadavku na určitost jejího obsahu, jen jediný požadavek spojený s formou plné moci – úředně ověřený podpis na plné moci (zmocnitelův). Ostatní náležitosti plné moci podle citovaného článku mají povahu buď doporučení (seznámení zmocněnce s podmínkami smluvního zastoupení) nebo podmíněné účinnosti (nutno dodat, že nezávazné – „*[p]lná moc udělená jinak než na našem formuláři by se měla použít vždy jen jednorázově*“). Z článku 2.2 Všeobecných obchodních podmínek tak finanční arbitr dovozuje, že je právem Navrhovatele zmocnit zvláštní písemnou plnou mocí třetí stranu a zároveň povinností Instituce přijmout

takovou zvláštní plnou moc, a to bez ohledu na to, zda je plná moc zaznamenána na formuláři Instituce.

Smlouva o investičních službách, konkrétně Článek 4.2 Obchodních podmínek, potom upravuje možnost použití plné moci bez formuláře Instituce přísněji, když stanoví, že Navrhovatel může zmocnit třetí stranu na formuláři Instituce k zadávání pokynů k nákupu nebo prodeji, k poskytování informací k provedení pokynu nebo k jednání v souvislosti s nákupem nebo prodejem investičních nástrojů a Instituce se zavazuje takové zmocnění na formuláři Instituce přijmout. Není-li plná moc k provedení pokynu udělena na formuláři Instituce, pak Instituce připouští její akceptaci, ale nikoli jako svoji smluvní povinnost.

V tomto případě, Navrhovatel zmocnil Nabyvatele k podání pokynu jinak než na formuláři Instituce, což bylo jeho právem, v takovém případě ale Instituce neměla povinnost takové zmocnění přijmout, nicméně tak v souladu se smluvním ujednáním učinila.

Navrhovatel svým právním jednáním, kterým zmocnil Nabyvatele, aby jednal jménem a na účet Navrhovatele s Institucí, jinak než na formuláři Instituce, jednal v souladu s článkem 2.2 Všeobecných obchodních podmínek a současně v souladu s článkem 4.2 Obchodních podmínek, stejně tak Instituce nepochybila přijetím zmocnění Nabyvatele uděleného Navrhovatelem jinak, než na formuláři Instituce, který nebyl výhradní a jedinou náležitostí platného zmocnění podle Smlouvy o investičních službách.

8.1.2 Smlouva o převodu cenných papírů

Finanční arbitr z článku 4.1 Smlouvy o převodu cenných papírů zjistil, že Navrhovatel a Nabyvatel se zavázali k vypořádání převodu Akcií takto: *„[o]bě smluvní strany této smlouvy se zavazují učinit všechny nezbytné úkony, aby byly Předmětné Akcie převedeny na majetkový účet Navrhovatele v Centrální evidenci po Dni vzniku CETIN. Akcionář i Navrhovatel se zavazují zajistit si navzájem veškerou nezbytnou součinnost k zajištění převodu Předmětných akcií na majetkový účet Navrhovatele. Akcionář se zavazuje zejména zadat příslušný pokyn, k podání příkazu Centrálnímu depozitáři k převodu (dále jen „Pokyn k převodu“) Předmětných akcií bez peněžního vypořádání na majetkový účet Navrhovatele v Centrální evidenci, a to bez zbytečného odkladu, nejpozději však do deseti dnů, od uzavření této smlouvy.“*

V článku 4.2 Smlouvy o převodu cenných papírů pak strany sporu uzavřely dohodu o plné moci (resp. smlouva o zastoupení podle občanského zákoníku), v níž Navrhovatel zmocňuje Nabyvatele k právním jednáním *„[z]a účelem uvedeným v předchozím bodě Akcionář (Navrhovatel – pozn. finančního arbitra) uděluje Navrhovateli (Nabyvatel – pozn. finančního arbitra) plnou moc ke všem právním jednáním a úkonům nezbytným k převodu Předmětných Akcií z příslušného majetkového účtu Akcionáře na majetkový účet Navrhovatele specifikovaný Navrhovatelem při podání Pokynu k převodu Předmětných Akcií. Akcionář tak Navrhovatele zmocňuje zejména k podání Pokynu k převodu Předmětných Akcií bez peněžního vypořádání z příslušného majetkového účtu Akcionáře na majetkový účet Navrhovatele specifikovaný Navrhovatelem při podání Pokynu k převodu Předmětných Akcií. Akcionář zmocňuje Navrhovatele též ke všem úkonům potřebným ke zjištění čísla majetkového účtu Akcionáře v Centrální Evidenci, na kterém jsou evidovány Předmětné Akcie, pokud to bude potřebné k provedení převodu Předmětných Akcií. Navrhovatel jako zmocněnec dle tohoto bodu této smlouvy je oprávněn ustanovit si ve stejném rozsahu zmocnění dle své volby dalšího (substitučního) zmocněnce (dále jen „Substituční zmocněnec“). Peněžní vypořádání za převáděné akcie nebude probíhat prostřednictvím třetích osob, ale bude zajištěno přímo Navrhovatelem dle podmínek stanovených v této smlouvě.“*

Vztahem mezi dohodou o plné moci a plnou mocí jako jednostranným právním jednáním se zabýval Nejvyšší soud České republiky ve svém rozsudku ze dne 30. 1. 2013, sp. zn. 33 Cdo 4445/2010, kterým s normativním významem konstatoval, že: „[p]ři zastoupení na základě plné moci je třeba rozlišovat mezi dohodou o plné moci a samotnou plnou mocí. Dohoda o plné moci (zmocnění) neboli dohoda o zastoupení je smlouva mezi zmocnitelem a zmocněncem, kterou se zmocněnec zavazuje zastupovat zmocnitele v dohodnutém rozsahu, popřípadě za dohodnutých podmínek. Uzavřením této dohody (typově např. smlouvy příkazní či mandátní) vzniká vnitřní právní vztah zastoupení mezi zmocnitelem a zmocněncem. Plná moc je jednostranný právní úkon zmocnitele určený (adresovaný) třetí osobě (osobám), v němž zmocnitel prohlašuje, že si zvolil zmocněnce, aby ho v rozsahu uvedeném v této plné moci zastupoval; plná moc z hlediska obsahu právního úkonu osvědčuje, resp. deklaruje navenek, že mezi zmocnitelem a zmocněncem existuje smluvní právní vztah zastoupení, vzniklý na základě dohody o zmocnění. Protože plná moc představuje osvědčení o existenci a rozsahu zastoupení, jež zmocnitel vystavuje zmocněnci pro účely jeho jednání s třetími osobami, je pro vymezení rozsahu oprávnění zmocněnce jednat za zmocnitele rozhodující obsah plné moci. Jedná-li zmocněnec jménem zmocnitele v mezích oprávnění uděleného mu v plné moci, vznikají práva a povinnosti přímo zmocniteli (právními úkony, jež zmocněnec jeho jménem v mezích plné moci učinil, je vázán). Má-li být rozsah zmocněncova oprávnění jednat za zmocnitele omezen, musí být toto omezení výslovně vyjádřeno v plné moci. Jakékoli interní pokyny, příkazy, zákazy, omezení, či výhrady stanovené v dohodě o zmocnění, avšak nevyjádřené v samotné plné moci, nemají vůči třetím osobám žádné právní účinky, ledaže jim jsou známy.“

V tomto případě byl rozsah zmocnění Nabyvatele Instituci znám ze smlouvy o zastoupení obsažené v článku 4.2 Smlouvy o převodu cenných papírů a deklarativní funkci plné moci splnila samotná Smlouva o převodu cenných papírů.

Navrhovatel a Nabyvatel jako smluvní strany Smlouvy o převodu cenných papírů uzavřeli jako její součást i smlouvu o zastoupení, ve které Navrhovatel vystupoval jako zmocnitel a Nabyvatel jako zmocněnec, ve smyslu § 441 odst. 1 občanského zákoníku. Navrhovatel ve smlouvě o zastoupení současně vymezil rozsah zástupčího oprávnění Nabyvatele ve smyslu § 441 odst. 2 občanského zákoníku. Ze smlouvy o zastoupení je jasné a srozumitelné k jakému právnímu jednání Navrhovatel zmocnil Nabyvatele Akcí, neboť „[k]e všem právním jednáním a úkonům nezbytným k zajištění převodu Předmětných Akcí“, a dále „[a]kcionář tak Navrhovatele zmocňuje zejména k podání Pokynu k převodu Předmětných Akcí.“

Instituce tedy nepochybila, pokud přijala a provedla pokyn Spornému převodu Akcí, protože tento postup si strany sporu platně sjednaly smlouvou o zastoupení obsaženou ve Smlouvě o převodu cenných papírů.

8.2 Finanční ohodnocení převodu Akcí

Pokud jde o Navrhovatelem namítané nesplnění podmínky pro provedení Sporného převodu Akcí, tedy že „finanční ohodnocení převodu bude provedeno dle „Smlouvy“ viz strana 1, kdy základní požadovaný finanční příjem za akcii je stanoven ve výši 190,- Kč (slovy: stodevadesát korun českých) za jeden kus akcie, tj. 190 x 2.700 se rovná 513.000,- Kč (slovy: pětsettrináct tisíc korun českých).“, kterým Navrhovatel argumentuje proti oprávněnosti kupní ceny Akcí ve výši 102.600 Kč, finanční arbitr konstatuje, že jde o nárok, u kterého u Instituce postrádá pasivní legitimaci být stranou sporu, neboť povinnost ohodnocení převodu a zaplacení řádné kupní ceny je povinností, která vůbec nestíhá Instituci, ale Nabyvatele jako smluvní stranu Smlouvy o převodu cenných papírů.

Instituce při Sporném převodu Akcií vystupovala v pozici obchodníka s cennými papíry, osoby vedoucí evidenci navazující na centrální evidenci zaknihovaných cenných papírů ve smyslu § 92 odst. 2 zákona o podnikání na kapitálovém trhu, tedy jako osoba zajišťující převod vlastnického práva k Akciím na účtech vlastníků (Navrhovatele a Nabyvatele) v zákonem vedené evidenci, kde je zápis změny vlastnictví na majetkovém účtu vlastníků předpokladem převodu vlastnického práva. Instituce se obchodu sjednaného Smlouvou o převodu cenných papírů žádným jiným způsobem neúčastnila, a proto nemohla, a ani nesměla, jakkoliv zasáhnout do výše zaplacené kupní ceny za převod Akcií.

Finanční arbitr shledává námitku Navrhovatele k porušení právních povinností v souvislosti s protiprávně určenou kupní cenou za převod Akcií za nedůvodnou. Způsob vypořádání převodu Akcií si Navrhovatel a Nabyvatel sjednali v čl. 4.1 Smlouvy o převodu cenných papírů bez peněžního vypořádání a bez zajištění prostřednictvím třetích osob (čl. 4.2 Smlouvy o převodu cenných papírů), přičemž způsob stanovení kupní ceny a peněžního vypořádání je upraven článkem 3.1 a 3.2 Smlouvy o převodu cenných papírů.

8.3 Nepodepsaný formulář plné moci

K námitce Navrhovatele o účelové manipulaci s podklady pro provedení převodu Akcií finanční arbitr zjistil, že převod Akcií neproběhl na základě dokumentu nazvaného „Plná moc k jednání souvisejícímu s investičními službami“. Finanční arbitr se ztotožnil s tvrzením Instituce, že tato nemohla jednat na základě tohoto nepodepsaného dokumentu, který je navíc datován ke dni 29. 9. 2015, tedy více než dva měsíce po podání pokynu k převodu Akcií.

8.4 Další informační povinnosti Instituce

Z čl. 4 Smlouvy o investičních službách vyplývá Instituci povinnost informovat Navrhovatele po každé transakci o přehledu obchodů.

Podle čl. 2.3 Obchodní podmínek je povinností Instituce informovat Navrhovatele o stavu investičních nástrojů na Majetkovém účtu Navrhovatele, a to způsobem a ve lhůtách sjednaných ve Smlouvě o investičních službách. Tuto povinnost Instituce nemá, pokud na Majetkovém účtu momentálně nebudou žádné investiční nástroje.

Navrhovatel ve výzvě Instituci k nápravě nenamítal, že by po Sporném převodu Akcií nebyl o tomto Institucí informován.

Finanční arbitr k této skutečnosti zjistil, že Navrhovatel doložil pokyn k převodu Akcií z Majetkového účtu Navrhovatele na Majetkový účet Nabyvatele, a nejpozději k okamžiku získání tohoto podkladu tak musel Navrhovatel nabýt vědomost o převodu Akcií; zcela rozhodně se tak stalo v době, kdy mohl uplatnit projednávaný nárok na náhradu škody u soudu nebo finančního arbitra (resp. Instituce), jak ostatně Navrhovatel učinil. Oznámení o provedení obchodu má současně spíše deklaratorní povahu (a subsidiární účinek – není jediným zdrojem informace o proběhlém obchodu), protože základním činitelem obchodu je vždy majitel majetkového účtu, tedy v projednávaném případě Navrhovatel; a že nešlo o skutečnost, vůči které by byl Navrhovatel informačně imunní, prokazuje také fakt, že peněžní vypořádání Sporného převodu Akcií ve výši 102.600 Kč, tedy kupní ceny Akcií, je základem výpočtu projednávané škody.

Finanční arbitr blíže nezkoumal skutečnosti oznámení Instituce Sporného převodu Akcií Navrhovateli, případně důvod, proč takové oznámení Instituce neučinila. I kdyby Instituce totiž porušila povinnost informovat Navrhovatele o provedeném převodu Akcií, nemělo by toto porušení vliv na platnost pokynu ke Spornému převodu Akcií, ani provedený Sporný

převod Akcií, a zcela podstatně, porušení této informační povinnosti by nemohlo být v příčinné souvislosti s tvrzenou škodou.

9. K výroku nálezů

Finanční arbitr v projednávané věci nezjistil, že by Instituce porušila svoje právní povinnosti, které by vedly ke vzniku škody na straně Navrhovatele. Finanční arbitr shledal, že Instituce jednala v případě Sporného převodu Akcií v souladu s ustanoveními Smlouvy o převodu cenných papírů a Smlouvy o investičních službách. Finanční arbitr také zjistil, že povinnosti spojené se zaplacením kupní ceny nejsou povinnostmi Instituce a také, že případné porušení informační povinnosti podle Smlouvy o investičních službách nebylo způsobilé zapříčinit vznik tvrzené škody. Z těchto důvodů finanční arbitr nemůže konstatovat vznik odpovědnosti Instituce za škodu ve výši 410.400 Kč, a proto návrh v plném rozsahu zamítá.

Na základě všech výše uvedených skutečností rozhodl finanční arbitr tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto nálezů.

P o u č e n í :

Proti tomuto nálezů lze podle § 16 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi do 15 dnů od jeho doručení podat písemně odůvodněné námitky k finančnímu arbitrovi. Práva podat námitky se lze vzdát. Včas podané námitky mají odkladný účinek.

Podle § 17 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi, nález, který již nelze napadnout námitkami, je v právní moci.

V Praze dne 30. 6. 2016

otisk úředního razítka

Mgr. Monika Nedelková
finanční arbitr